

kavkazskih grenadirjev; bil je namreč 25. junija z temi vred tepen od Muktarja pred Zevinom ter se je sedaj hotel maščevati, kar je tudi resnično in na strahovit način storil. Sovolijev je torej po izsušenem koritu hudournika Mazre, ki pa samo po zimi vodo toči, 2 uri daleč na sredo med Turke vdrl skoro brez vsake lastne zgube, ker so se njegovi grenadirji precej lahko za skalnimi pečinami turškim krogom ogibali. Okoli poludneva se vstavi pred hribom Avlijarom ter si nekoliko oddehnejo, potem pa napadnejo junaško, hrabro in silno turške šance na hribu; Turki se branijo močno pa brez uspeha; kajti v tem trenutku jih zgrabi tudi general Lazarjev od zaja; kmalu so Turki vsi posekani, šance v ruskih rokah. Tisočeri: urá, urá, naznanja tovarišem zmago. In zmaga je bila res odločena. Kajti sedaj so Rusi začeli iz dobljenih turških kanonov iz Avlijara streljati na desno, na levo, turška vojska je bila razklana. Muktar sam je prestrašen komaj pete odnesel v Kars, ker sta generala Heimann in Rop naglo pritiskala za njim. Ostala ruska vojska pa je obdala goro Aladagh, naskočila tabor, ga vzela, turške vojake ondi vse vjela, kanone zaplenila z Muktarjevim zelenim šotorjem vred. Ta šotar je bil Rusom posebno všeč, ker so v njem našli pisma, iz katerih so razvideli, da Angleži res Turka na vse kriplje podpirajo z denarjem, oficirji, živčjem in strelivom. Kolika da je bila ruska zmaga, to je razvidno iz turških zgub. Muktar je namreč imel pred bitko 66 bataljonov pešcev, 6000 konjenikov in 80 kanonov. V bitki je bilo od Rusov ulovljenih 32 turških bataljonov, 2000 konjenikov in 46 kanonov, potem 7 generalov in več kakor 100 višjih oficirjev. Koliko Turkov je na bojišču smrt storilo, to še ni znano; toliko pa se vé, da so pali 4 generali, med njimi tudi sin Šamilov, ki je pred 30 leti dolgo branil Kavkaz zoper Ruse. Vjetih Turkov je torej bilo okoli 16.000, mnogo jih je palo, drugi so se razškopili, le malo jih je všlo v Kars za Muktarjem. Sploh turška vojska v Armeniji je razdjana v kljub turškim in magjarskim lažnjivcem in turkoljubnim zijakom! Bodi jim! Konečno še opomnimo, da je slavni Lazarjev bil rojen ob Hvalinskem morju v vasi Sušan blizu mesta Baku l. 1820. Ubogih starišev sin je začel kot prostak ruskega cesarja služiti l. 1841, potem je pa zaporedom postal korporal (1843), oficir, lajtnant (1847), stotnik (1849), major (1850), obrist (1854), od lani general in letos slavni dobitnik zmage pri Avlijaru in Aladaghu.

Smešničar 43. Dva tata sta drva kradla in sta zasačena prišla pred porotnike. Državni tožnik je povdarjal, da se imata obadva ostro kaznovati, ker pri obema se nahajajo uzroki, kateri njuno zločinstvo obtežujejo; kajti prvi tat se je predrznil po svitem dnevu krasti, drugi pa je v mirni noči, ko poštene ljudje spijo, šel na krajo. Ko je to zagovornik tatov slišal, je ves začuden djal porotnikom: „tožnik graja pri mojih zagovar-

jancih enkrat, da se je po dne kradlo, drugič pa da po noči“. Za božjo voljo, slavni porotniki, povedite mi, kedaj bi tedaj človek naj šel krast?

Razne stvari.

(Za po toči 18. avg. poškodovane) je darovala Ruška fara 10 fl. Bog plati!

(Bogate premogove jame) so našli v Labiču, v Gomiliški fari blizu Ernauza; 50 kilo premoga stane 30 kr.

(Šolski okrajni nadzornik) za konjiški, celjski, šmarijski, sevnjski, brežiški in kozijanski okraj imenovan je g. Nerat, nadučitelj pri slovenski šoli za Karčevino in Leitersberg, za mesto Celje imenovan je za šolskega nadzornika profesor g. Robič.

(Obesil) se je v Mariboru bivši sodar in posestnik kavarne Alojz Schmiederer, ker so mu den poprej vse pohištvo zarubili.

(V odbor društva sv. Mohorja) je na mesto umrlega g. Robide izvoljen g. Borštner, profesor na gimnaziji v Celovcu.

(St. Lenartski tržani) v slovenskih gorica h prosijo za telegrafično štacijo. Bi tudi brez nje shajali!

Dražbe III. 27. okt. Friderik Grillwitzer v Mariboru 35.080 fl.; 29. okt. Franc Mihelak v Črešnovcih, Matija Pahič v Bistrici, Tomaž Tomšek v Bukovju; 30. okt. Jožef Ostruh 1400 fl. v Konjicah; 31. okt. Henrik Detiček v Konjicah 27.055 fl., Blaž Ban v Spodnji vesi 1576 fl.; 2. nov. Anton Janžek v gornji Sečovi; 3. nov. Martin Valenčak v Kozjem.

Listič uredništva in opravišтва. Dopis iz Sevnice se ni porabil, ker duhovniki ne želijo takih javnih zahvalnic; g. J. Z. v Zagradcu: plačano do konca leta!

Loterijne številke:

V Trstu 20. oktobra 1877: 37 83 87 59 53.

V Lincu „ „ 59 22 7 42 78.

Prihodnje srečkanje: 3. novembra 1877.

Dražba cerkvenega vina

Frauheimske župnije bo v petek 2. novembra 1877, ob 1/2 11 uri pred poldnem v Bukovu in potem v Črešnovcih; vina je blizu 40 hektolitrov v novi cementirani posodi, ki po 3 hektolitre drži; nabrano po Terezijinem ter vaga na Wagnerjevem sladkomeru 12°, in se torej šteje med najboljše vinske pridelke letošnjega leta.

Cerkveno predstojništvo v Frauheimu

19. oktobra 1877.

Prodaja cerkvenega vina.

V ponedeljek 5. novembra t. l. predpoldnevom ob 10. uri se bode v cerkveni kleti v Vurmbergu prodajalo 12 polovnjakov letošnjega vina v novi cementirani posodi.

Cerkveno predstojništvo

Devica Marije v Vurmbergu.